

á sota s' hi troba 'l forat, sent facil allavors matarlo ab un tronquet. Contra aquest corch, no hi valen combinacions químiques: l' únich remey es matarlo.

La negror de l' olivera comensa á la tardor, posantse á sota la fulla un animalet que s' en diu llagasta que al principi no 's veu; pero va fentse gros, presentantse com una especie de closqueta clavada per sota la fulla y tronch de les rames, deixantles quasi be cubertes; ve á ser com la serpeteta del taronger y llimoner y es lo que dona la negror que fa caure 'l fullatje abans de temps, ocasionant la perdua de la cullita per l' any següent. Pera combatrer aquesta malura es convenient ruixar les oliveres ab una disolució de un dos per cent de petroli y mitja lliura de puntes de cigarro fetes bullir ab dos ó tres porrons d' aigua.

Está ademés subjecte l' olivera á tota altra classe de parásits que prenen gran increment en la primavera, y el remey que per aixó podria posarse en práctica fora fer una disolució de cals sortint del forn y una part de caparrós, y ab aquesta aigua calenta mullar tota la soca y branques encrostades, una vegada pel mes de Novembre, una altra pel Febrer y una altra pel Mars y després treurer l'escorsa de les soques anant ab cuidado ab la pell tendre de sota l' escorsa. També fora bó ensolfatarles á la florida per la part del mildiu que está atropellant á tota classe d' arbres.

En resúm: deu treurers tot lo dolent de la soca y branques de l' olivera, deixantla ben neta tota ella; esporgarla cada any sense ferne massa; que quedi oberta de dintre ab les branques claretes sense que n' hi faltin. Fentho aixís se poden tenir unes oliveres boniques y de profit.

Hem de fer esment d' una explicació escrita referent á aquest tema d' En Francisco Corderas y Viladevall, de Sant Feliu de Codines, rebuda publicat ja 'l Veredict, y que envía, segons diu, no per merit ni pretencions al premi, sino per el desitj de fer públich el seu procedir envers dits arbres y com á petita penyora de germanor y solidaritat agrícola de que tan necessitada está la classe pagesa. Referintse á les oliveres del terme d' aquella població y á lo que la experiencia recullida en oliverar propi li ha ensenyat, diu: Que aquesta classe d'arbres han de cavarse dues ó tres vegades l'any y esporgarlos á son temps també cada any, tocantlos ab moderació, may ab excés; que quedín sempre ab la branca que la forsa dels arbres aconsella; considerant fatal pel bon estat y salut de l' olivera, la indiscreció de recularlas quant no hi ha senyals ben evidents que ho demanin, la despreocupació de tallar branques aquí y allá sens metode ni coneixement de lo que l' arbre pot resistir y desitja; d' aquí prové una decadencia tal en l' arbre que necessita alguns anys pera posarse en estat de sanitat normal. L' adob que dona mes resultat, es el fem animal en el seu mes bon estat d' aplicació y distribuir sota cada arbre segons la seva grandor y cada dos anys, sis ó vuit kilos de la fórmula següent: Cendra; sulfat de ferro;